

Παράδειγμα

Για τα NB10 δεδομένα έχουμε το μοντέλο:

$$\begin{array}{llll} \nu & \sim & p(\nu) & \\ \sigma^2 & \sim & \text{SI-}\chi^2(\nu_0, \sigma_0^2) & \\ (\mu|\sigma^2) & \sim & N\left(\mu_0, \frac{\sigma^2}{\kappa_0}\right) & \text{or } N(\mu_0, \tilde{\sigma}^2) \\ (\lambda_i|\nu) & \stackrel{\text{IID}}{\sim} & \Gamma^{-1}\left(\frac{\nu}{2}, \frac{\nu}{2}\right) & \\ (y_i|\mu, \sigma^2, \lambda_i) & \stackrel{\text{indep}}{\sim} & N(\mu, \lambda_i \sigma^2) & \left. \vphantom{(\lambda_i|\nu)} \right\} (y_i|\mu, \sigma^2, \nu) \stackrel{\text{IID}}{\sim} t_\nu(\mu, \sigma^2) \end{array}$$

Ερωτήματα

- Εκ των προτέρων κατανομή για το μ . Δεν γνωρίζω τίποτα για το πραγματικό βάρος του NB10, άρα πρέπει να χρησιμοποιήσω μια διακεχυμένη (diffuse) εκ των προτέρων κατανομή. Η εντολή $\mu \sim \text{dnorm}(0.0, 1.0E-6)$ στο WinBUGS μας λέει ότι το μ κατανέμεται κανονικά με μέσο 0 και ακρίβεια (precision) 10^{-6} , δηλ. $SD = 1/\sqrt{10^{-6}} = 1000$, οπότε μπορεί να πάρει οποιαδήποτε τιμή από -3000 μέχρι 3000.
- Όμοια θέλουμε μια διακεχυμένη εκ των προτέρων κατανομή για το σ^2 ή ισοδύναμα για την ακρίβεια $\tau = 1/\sigma^2$. Συνηθίζεται να χρησιμοποιούμε $\tau \sim \Gamma(\epsilon, \epsilon)$, για μικρό ϵ , π.χ. $\epsilon = 0.001$. Η συγκεκριμένη κατανομή είναι σχεδόν επίπεδη για το μεγαλύτερο σύνολο τιμών του συνόλου $(0, \infty)$, ενώ καθώς $\tau \downarrow 0$, $\Gamma(\epsilon, \epsilon) \uparrow \infty$.
- Η ιδέα πίσω από τις διακεχυμένες εκ των προτέρων είναι να τις κατασκευάσουμε με τρόπο τέτοιο ώστε να είναι σχεδόν σταθερές στην περιοχή που η πιθανοφάνεια είναι μη αμελητέα.
- Τέλος για την εκ των προτέρων του ν , μπορούμε να πούμε από το qqplot των δεδομένων πως οι βαθμοί ελευθερίας της t -κατανομής είναι σχετικά μικροί, οπότε χρησιμοποιούμε ομοιόμορφη κατανομή $(2, 12)$ ($\nu > 2$, για να υπάρχει η διασπορά).

Ερωτήματα

- Εύκολα με την βοήθεια της κλασικής στατιστικής μπορούμε να υπολογίσουμε ένα 95% διάστημα εμπιστοσύνης για το μ : είναι το $(\bar{y} \pm t_{n-1,0.975} s / \sqrt{n}) = (403.3, 405.9)$, οπότε η πιθανοφάνεια για το μ πρέπει να είναι “μη-αμελητέα” στο διάστημα (402, 407).

- Ακόμα γνωρίζουμε ότι $\frac{[(n-1)s^2]}{\sigma^2} \sim \chi_{n-1}^2$ με s^2 η αμερόληπτη δειγματική διασπορά που θεωρείτε τυχαία και σ^2 σταθερά. Άρα ένα 99% Δ.Ε. για το σ^2 είναι το

$$\left[\frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,0.005}^2}, \frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,0.995}^2} \right].$$

Εκ των προτέρων

```
> print(n<-length(nb10))
[1] 100
> print(s2<-var(nb10))
[1] 41.8201
> qchisq(0.005,99)
[1] 66.5101
> qchisq(0.995,99)
[1] 138.9868
> (n-1)*s2/qchisq(0.995,99)
[1] 29.78837
> (n-1)*s2/qchisq(0.005,99)
[1] 62.24904
> qchisq(0.995,99)/((n-1)*s2)
[1] 0.03357015
> qchisq(0.005,99)/((n-1)*s2)
[1] 0.01606451
```

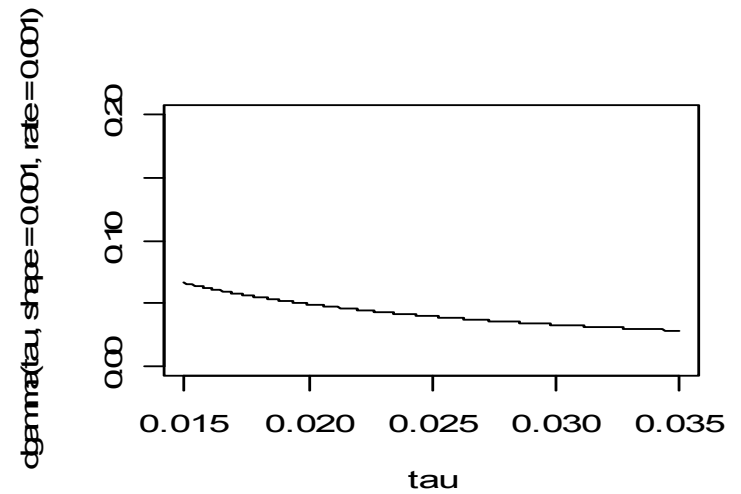
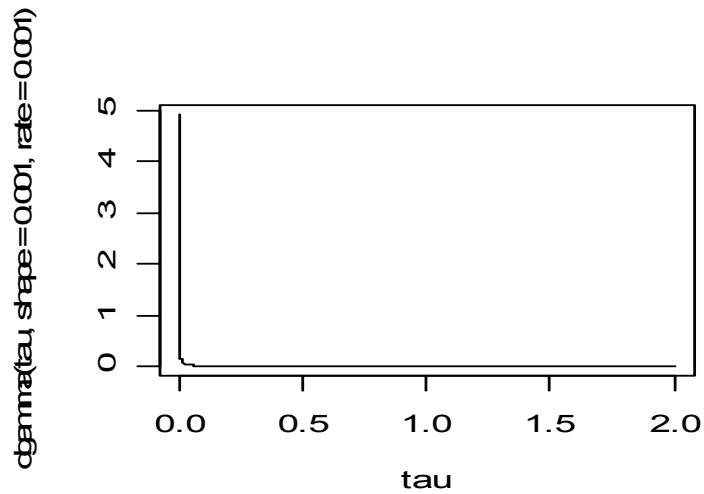
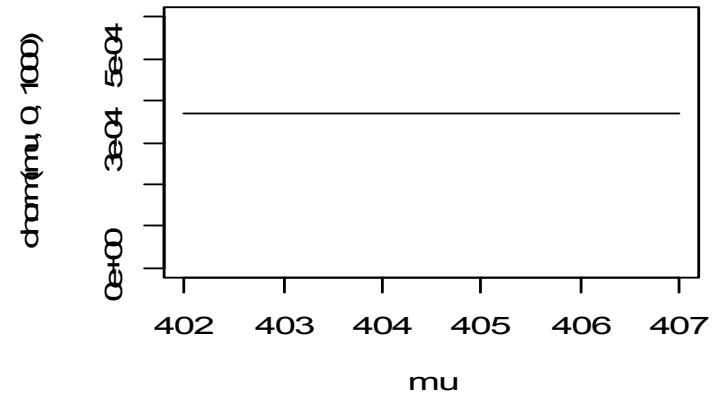
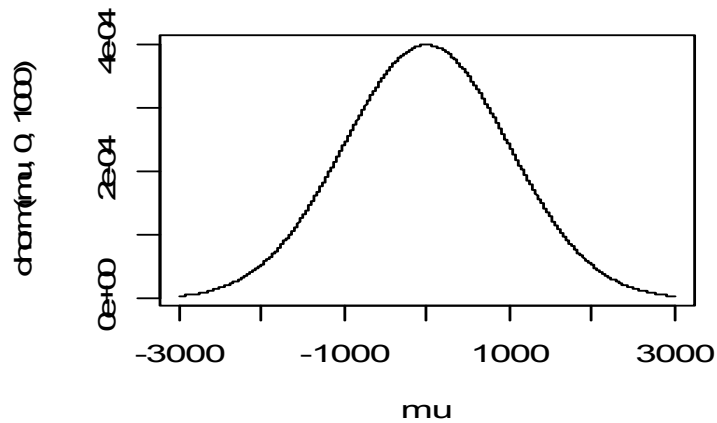
Οπότε η πιθανοφάνεια για το τ πρέπει να είναι “μη-αμελητέα” στο διάστημα (0.015, 0.035).

Εκ των προτέρων

```
> par(mfrow=c(2,2))
> mu<-seq(from=-3000,to=3000, length=10000)
> plot(mu,dnorm(mu,0,1000),type='l')
> mu<-seq(from=402,to=407, length=1000)
> plot(mu,dnorm(mu,0,1000), ylim=c(0,0.0006),type='l')
> tau<-seq(from=0.0, to=2.0, length=10000)
> plot(tau,dgamma(tau,shape=0.001,rate=0.001),type='l')
> tau<-seq(from=0.015, to=0.035, length=1000)
> plot(tau,dgamma(tau,shape=0.001,rate=0.001),type='l',
ylim=c(0,0.20))
```

Εκ των προτέρων

Αρχικές τιμές

- $\mu = 404.59$ (δειγματικός μέσος).
- $\nu = 5$.
- $\text{Var}(t_\nu(\mu, \sigma^2)) = \sigma^2[\nu/(\nu-2)]$, οπότε για $\nu=5$ και δειγματική διασπορά 41.82 παίρνουμε $\tau = 1/\sigma^2 \approx 0.04$.

WinBUGS

```
model extend;
{
mu~dnorm(0.0,1.0E-6)
tau~dgamma(0.001,0.001)
nu~dunif(2.0,12.0)

for(i in 1:n) {
y[i] ~dt(mu,tau,nu)
}

sigma <-1.0/sqrt(tau)

y.new ~ dt(mu,tau,nu)
}

#initial values

list(mu=404.59,tau=0.04, nu=5.0)

#data

list(y= c(375, 392, 393, 397, 398, 398, 399, 399, 399, 399, 399, 399, 399, 399, 399, 400, 400, 400, 400, 401,
401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 401, 402, 402, 402, 402, 402, 402, 402,
402, 403, 403, 403, 403, 403, 403, 403, 404, 404, 404, 404, 404, 404, 404, 404, 404, 404, 405, 405,
405, 405, 405, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 406, 407, 407, 407,
407, 407, 407, 407, 407, 408, 408, 408, 408, 408, 408, 409, 409, 409, 409, 409, 409, 410, 410, 410,
410, 411, 412, 412, 412, 413, 415, 418, 423, 437), n=100)
```


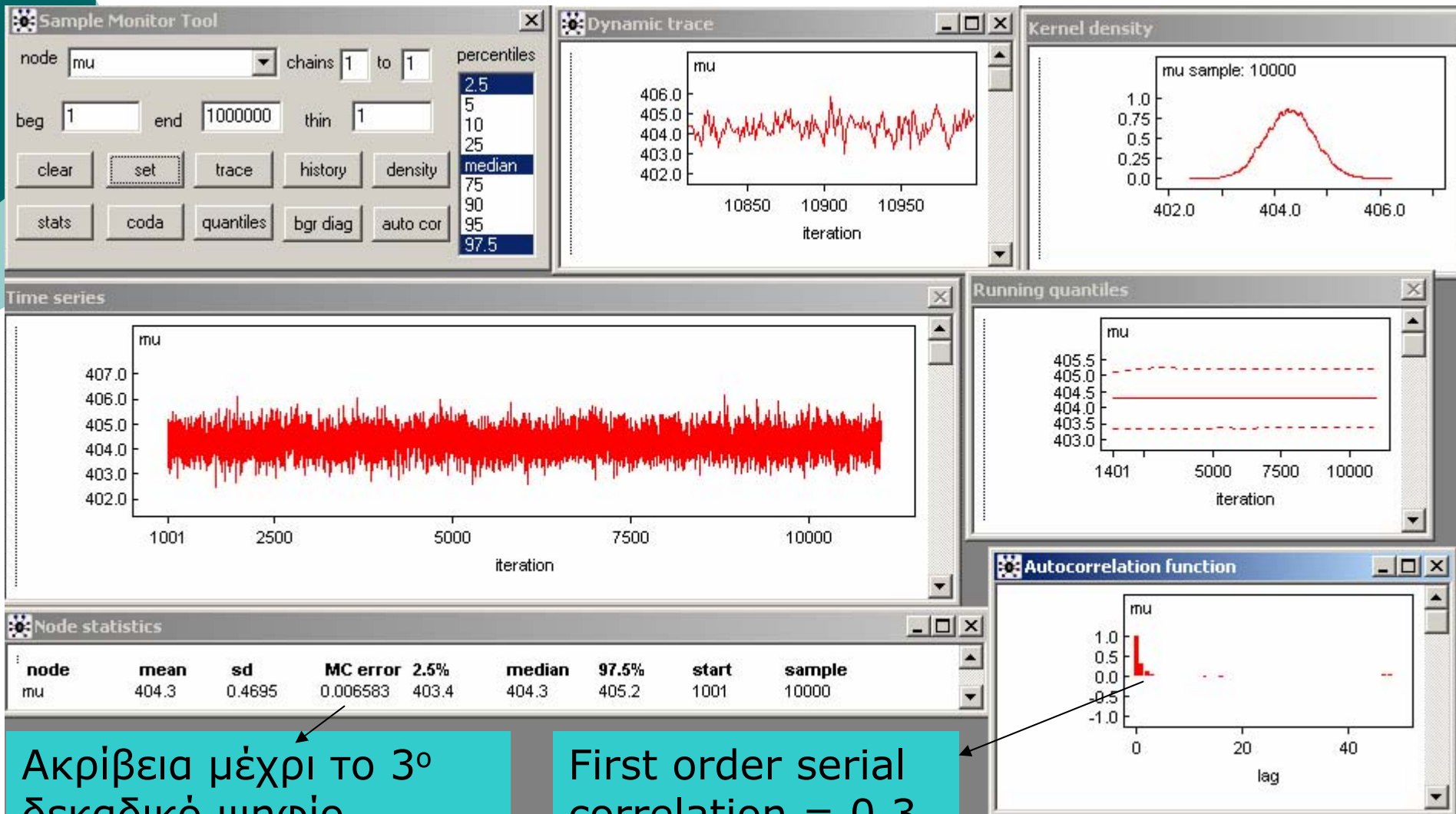

WinBUGS

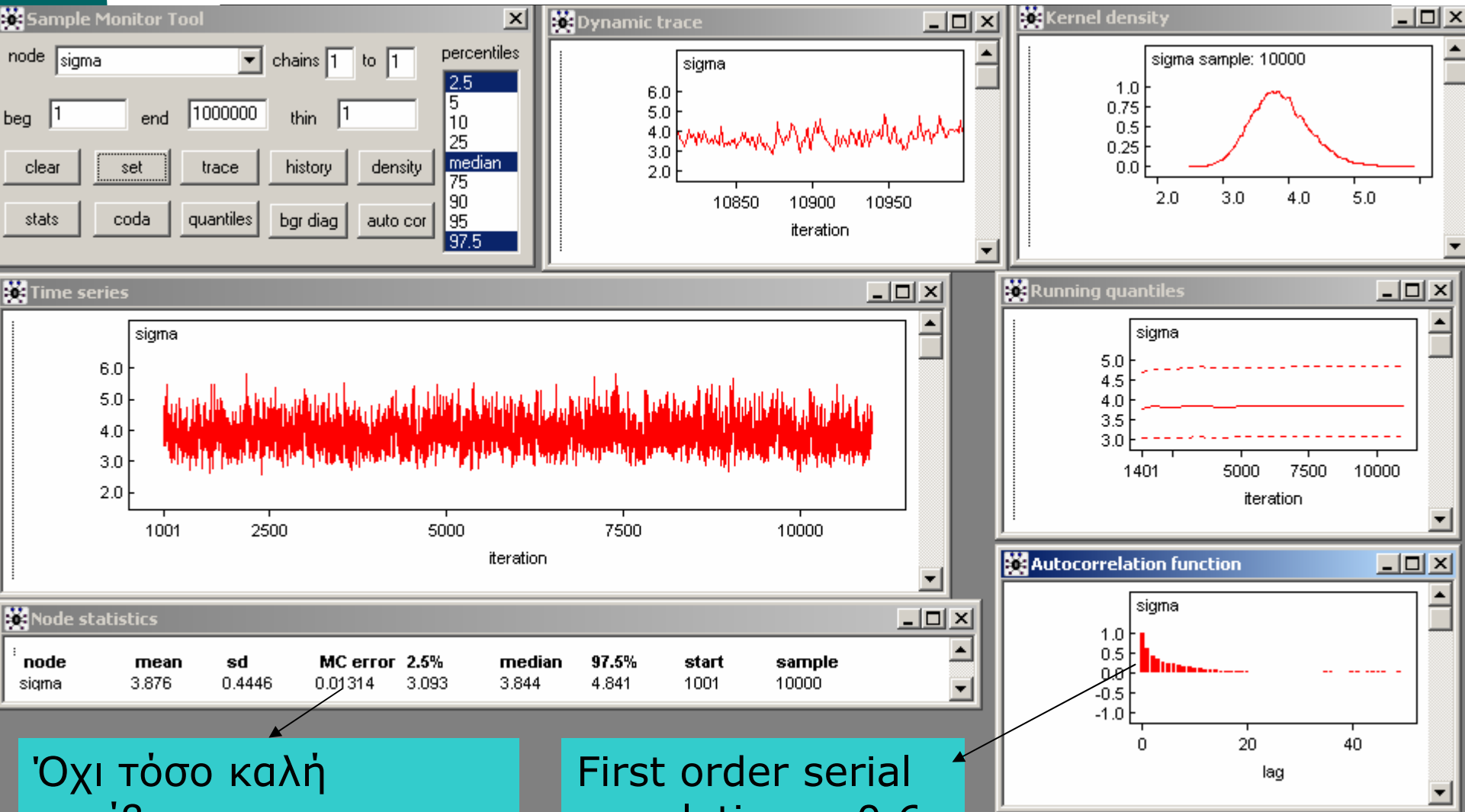

- Burn-in 1000 επαναλήψεις.
- 10000 επαναλήψεις (m).

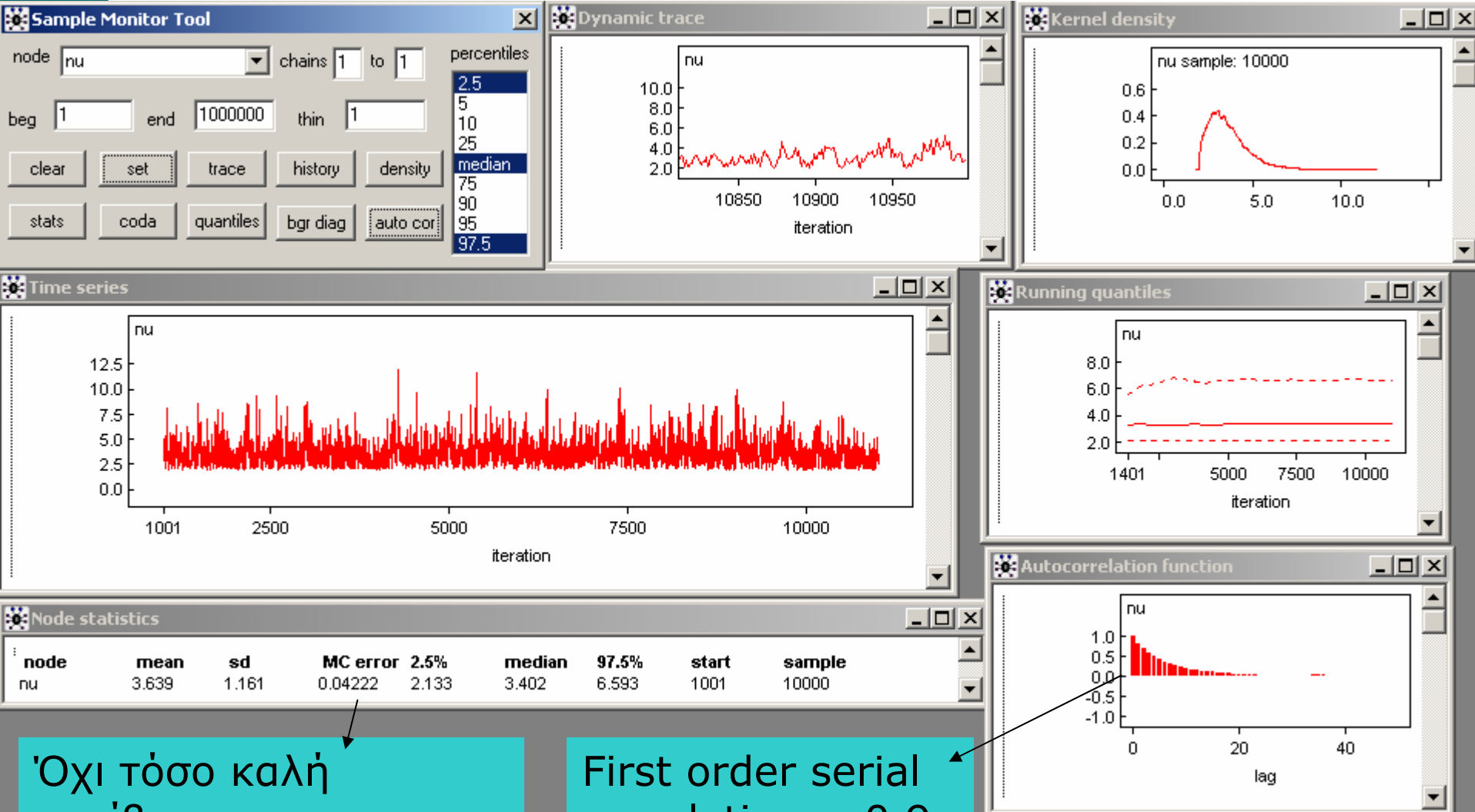
WinBUGS

WinBUGS

WinBUGS

WinBUGS

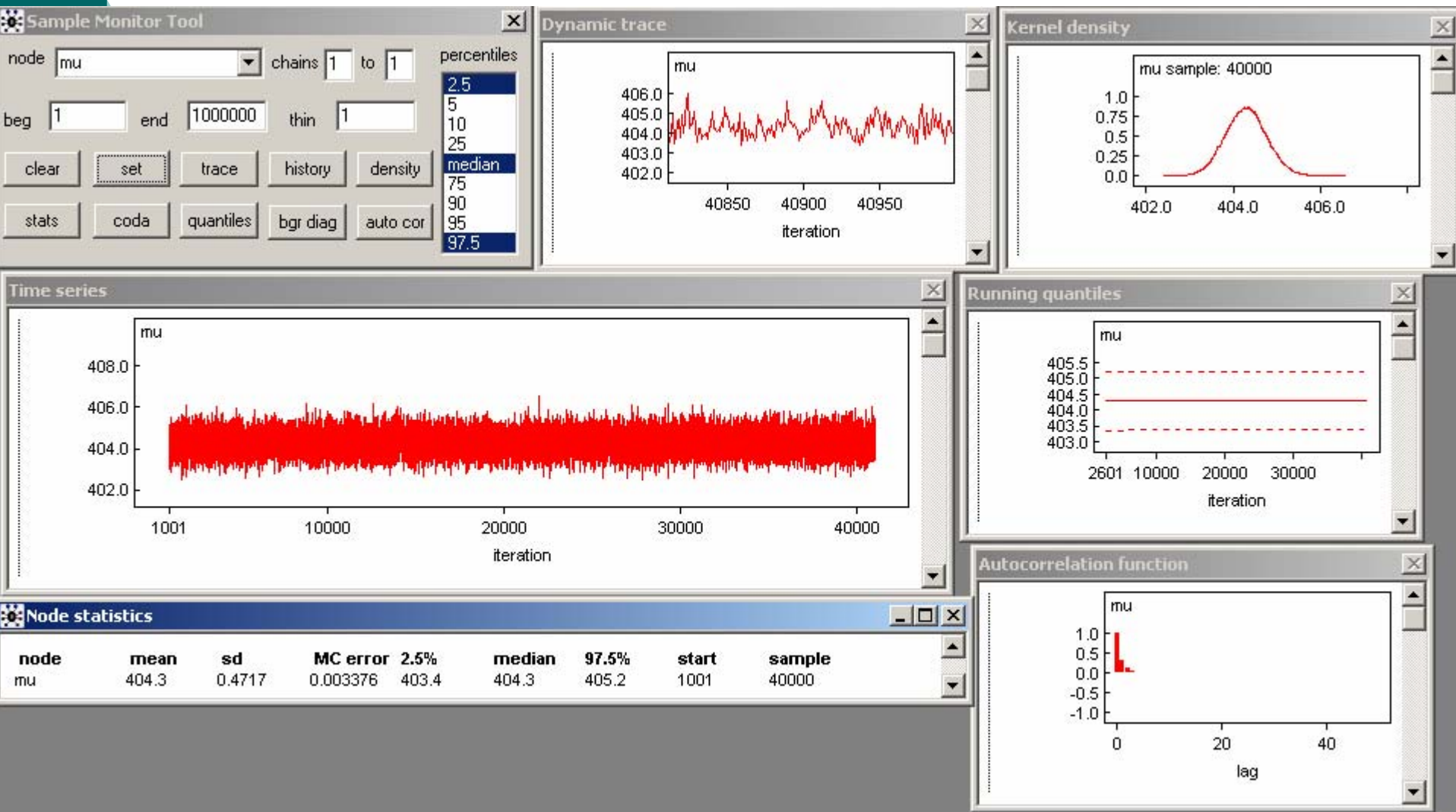
- Μπορούμε να υπολογίσουμε προσεγγιστικά το ρ_1 από τον ακόλουθο τύπο (π.χ. για το ν):

$$\widehat{SE}(\bar{\theta}^*) = \frac{\hat{\sigma}_\theta}{\sqrt{m}} \sqrt{\frac{1+\hat{\rho}_1}{1-\hat{\rho}_1}} \Rightarrow \hat{\rho}_1 = \frac{m[\widehat{SE}(\bar{\theta}^*)]^2 - \hat{\sigma}_\theta^2}{m[\widehat{SE}(\bar{\theta}^*)]^2 + \hat{\sigma}_\theta^2} \Rightarrow$$

$$\hat{\rho}_1 = \frac{10000[0.04222]^2 - 1.161}{10000[0.04222]^2 + 1.161} \approx 0.86$$

- Παρατηρούμε ότι μίξη της αλυσίδας είναι ικανοποιητική για το μ , και όχι τόσο καλή για το σ και το ν . Για τον λόγο αυτό προσθέτω άλλες 30000 επαναλήψεις.

WinBUGS

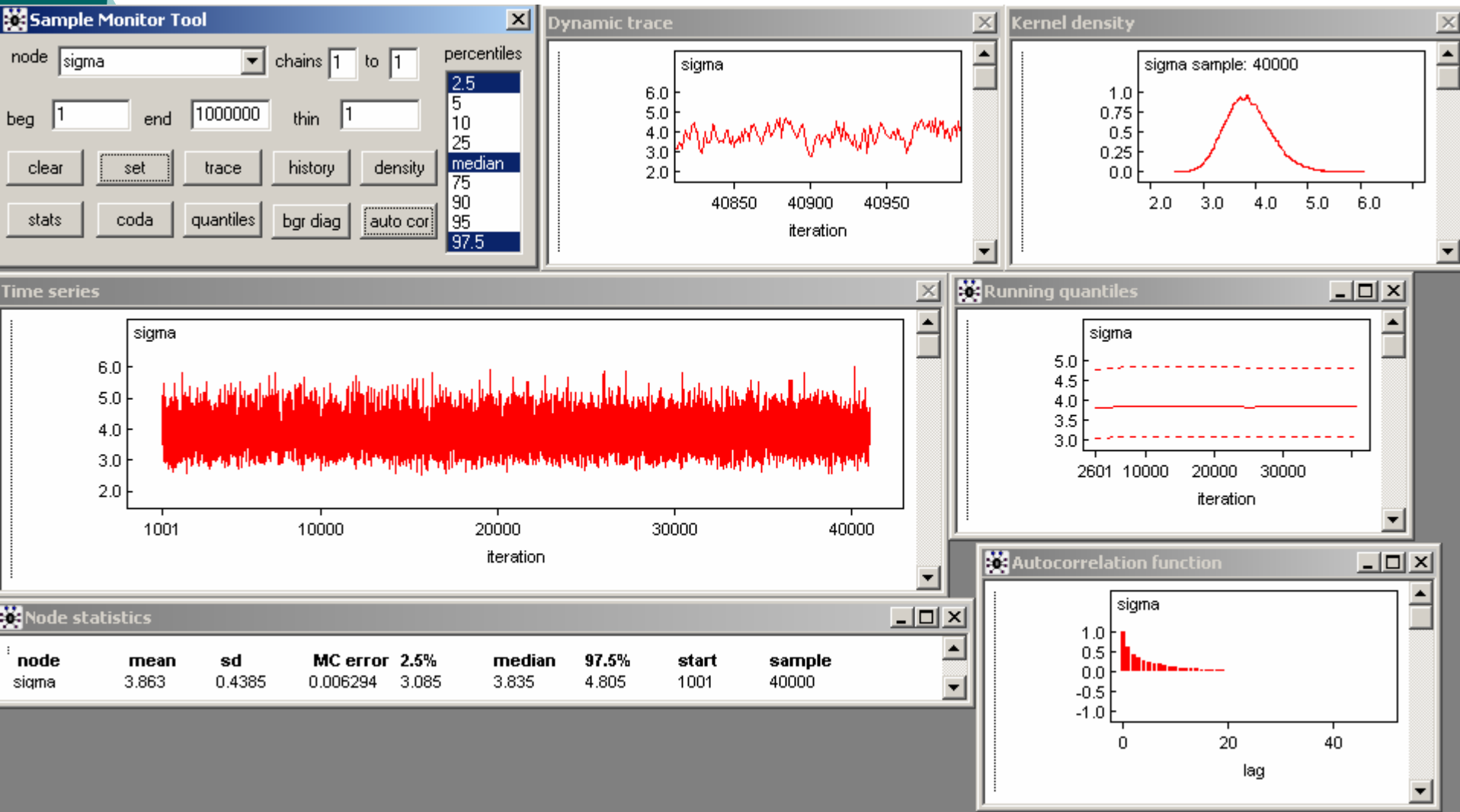

WinBUGS

- Όπως αναμενότανε η μίξη της αλυσίδας είναι πολύ ικανοποιητική για το μ . Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι το μ είναι γύρω στο 404.3 (με σφάλμα MCSE 0.003), ± 0.47 (posterior SD). Ένα 95% εκ των υστέρων διάστημα για το μ είναι το (403.4, 405.2), ενώ η κατανομή του είναι συμμετρική όπως αναμενότανε.

WinBUGS

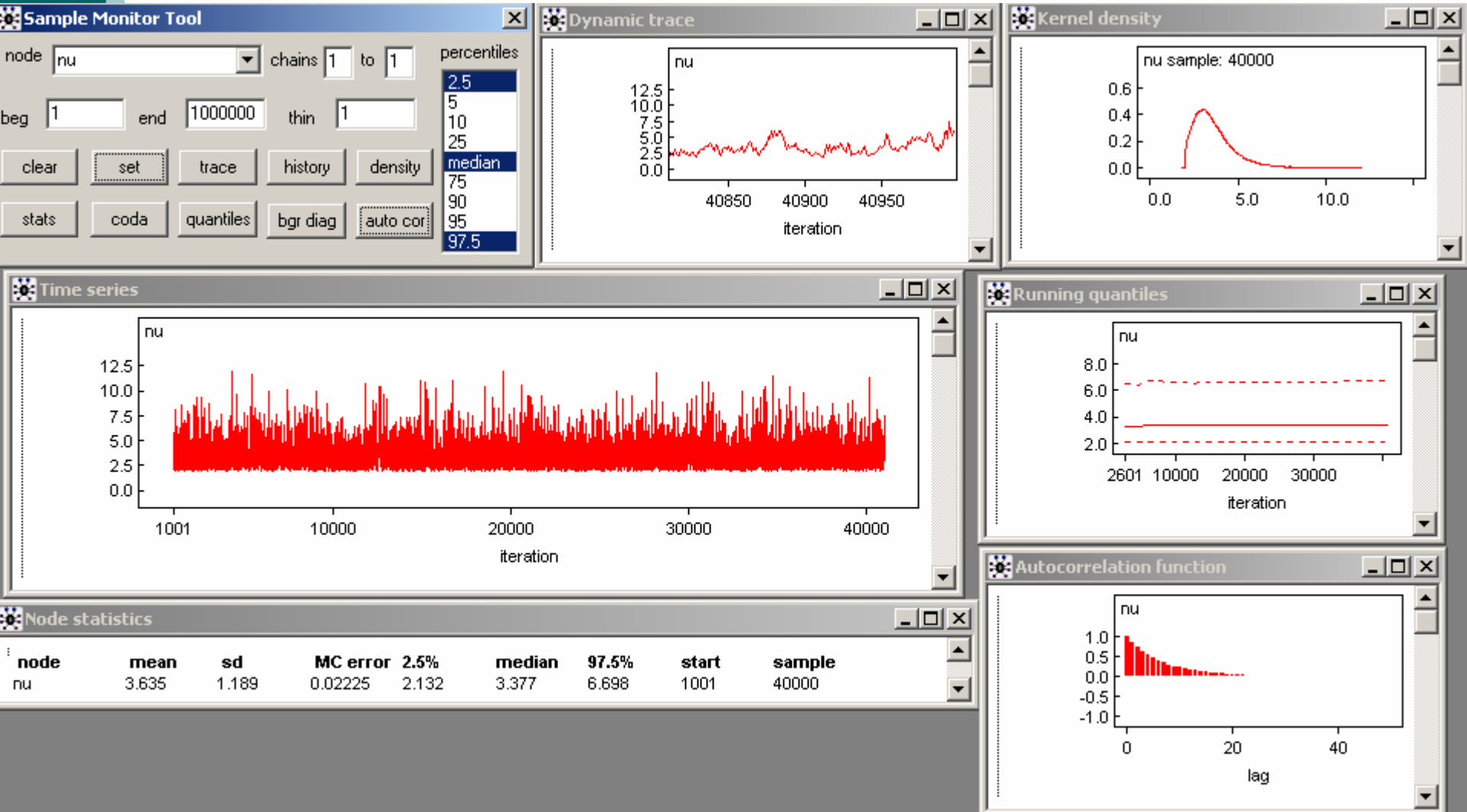

WinBUGS

- Η μίξη της αλυσίδας είναι τώρα ικανοποιητική για το σ . Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι το σ είναι γύρω στο 3.86 (με σφάλμα MCSE 0.006), ± 0.44 (posterior SD). Ένα 95% εκ των υστέρων διάστημα για το σ είναι το (3.08, 4.81), ενώ η κατανομή του έχει θετική ασυμμετρία (ουρά στα δεξιά) γεγονός αναμενόμενο αφού το σ είναι παράμετρος μεταβλητότητας.

WinBUGS

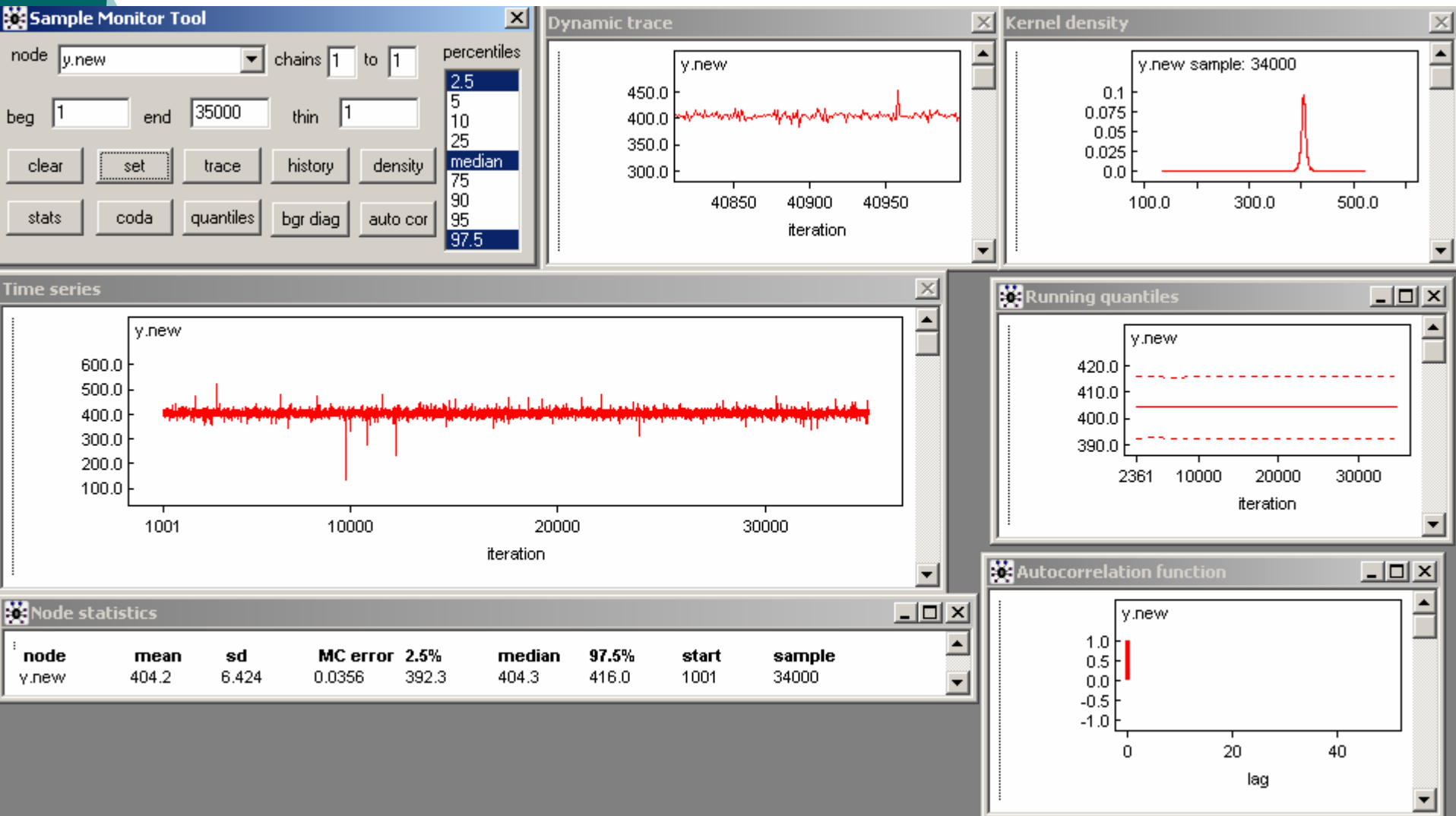

WinBUGS

- Η μίξη της αλυσίδας για το n ακόμα δεν είναι ικανοποιητική. Αλλά μιας και ο σκοπός μας στην συγκεκριμένη ανάλυση είναι το μ , και όπως θα δούμε και παρακάτω βασιζόμενοι στο γεγονός ότι τα μ και n είναι σχεδόν ασυσχέτιστα στην εκ των υστέρων, μπορούμε να μην προσθέσουμε και άλλες επαναλήψεις.
- Αν παρά τα προαναφερθέντα θέλαμε να παρουσιάζαμε τον εκ των υστέρων μέσω του n με MCSE 0.01 (ακρίβεια δηλαδή σχεδόν στο 3^ο δεκαδικό) τότε θα έπρεπε να πολλαπλασιάσουμε τον αριθμό των επαναλήψεων με τον παράγοντα $(0.02225/0.01)^2 \approx 5$, δηλαδή να είχαμε συνολικά 200000 επαναλήψεις.

WinBUGS

WinBUGS

- Η εκ των υστέρων προβλεπτική (**predictive**) κατανομή του y_{n+1} , έχει μέσο 404.2 και διασπορά 6.42, αρκετά κοντά δηλαδή στον δειγματικό μέσο και διασπορά (404.6 και 6.5 αντίστοιχα). Αλλά η κατανομή έχει μεγάλες ουρές (heavy tails), μιας και υπάρχουν ορισμένες προσομοιωμένες τιμές μικρότερες του 300 και μεγαλύτερες του 500, αρκετά δηλαδή απομακρυσμένες από το κέντρο των δεδομένων.

Σύγκριση με το Κανονικό Μοντέλο

- Η εκ των υστέρων διασπορά για το μ , η μόνη παράμετρος άμεσα συγκρινόμενη μεταξύ του κανονικού και του t μοντέλου για τα NB10 δεδομένα, ήταν 0.47 για το t μοντέλο και 0.64 για το κανονικό, δηλαδή το διάστημα εμπιστοσύνης για το μ στο κανονικό μοντέλο είναι περίπου 40% ευρύτερο από αυτό στο t - μοντέλο.
- Μεταβαίνοντας από το κανονικό μοντέλο στο t αυξάνουμε την αβεβαιότητα μας, μιας και δουλεύοντας με το κανονικό μοντέλο είναι σαν να έχουμε μία t κατανομή με βαθμούς ελευθερίας ∞ , ενώ αντιθέτως στο t μοντέλο το n είναι άγνωστο.
- Παρατηρούμε λοιπόν, πως παρόλο που υπάρχει αύξηση της αβεβαιότητας μας για την μετάβαση από το κανονικό στο t μοντέλο, η αβεβαιότητα μας για το μ μειώνεται. Το γεγονός αυτό είναι αρκετά σπάνιο και συμβαίνει στην περίπτωση μας για δύο λόγους. (α) το μοντέλο t εκφράζει καλύτερα τα δεδομένα μας και (β) το κανονικό μοντέλο είναι αρκετά "συντηρητικό" όσον αφορά την ακρίβεια των παραμέτρων θέσης.